

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gedey Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi október hó 30. napján kelt 8.K.30.105/2007/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24 000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. szeptember 14-én sugárzott című műsorszámának vendége, a Egyesület elnöke (a továbbiakban: panaszos) volt. A riport főtárgya a Fővárosi Ítéltáblának, az egyesület tagjai által a Budapesti Rendőr-főkapitányság ellen indított perben hozott 1.Pf.20.493/2006/8. számú jogerős ítélet volt. Az ítélet az Egyesület egyes tagjai személyes szabadságát korlátozó alaptalan rendőrségi intézkedések miatt kártérítésre kötelezte a Budapesti Rendőr-főkapitányságot. Az ítéleti tényállás szerint a tagok nem zavarták meg az érintett megemlékezést, ezért jogellenes volt a rendőrség azon intézkedése, mellyel az egyes tagokat előállítottak, a panaszost szabálysértési őrizetbe vették. A

műsorszámban, a beszélgetés időtartama alatt a képernyő jobb oldalán beúszó inzertekben - egyebek mellett - megjelentek a következők: „A csoport tagjai engedély nélkül zavartak meg egy izraelita megemlékezést.”, „A BRFK őrizetbe vette a megemlékezést és a közlekedést zavaró csoport tagjait”. A panaszos 2006. szeptember 15-én kifogással fordult a felpereshez, majd 2006. szeptember 18-án benyújtotta a Panaszbizottsághoz a panaszt. A Panaszbizottság a 2006. október 5-én kelt 23-3-1497/2006. ügyiratszámú állásfoglalásával a panasznak részben adott helyt. Rögzítette, hogy a kifogásolt magatartással nem sérült olyan nagy mértékben a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. tv. (a továbbiakban: Rttv.) 4.§-ának (1) bekezdése, amely megalapozta volna a felperes egyértelmű elmarasztalását. A panaszos jogorvoslati kérelme nyomán az alperes a 2439/2006. (XI.8.) számú határozatával az állásfoglalást megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes megsértette az Rttv. 4.§-ának (1) bekezdésében előírt tényszerű tájékoztatás követelményét és meghatározott tartalmú közlemény közzétételére kötelezte.

A felperes keresetében részben eljárási, részben anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással kérte az alperesi határozat megváltoztatását, a panasz elutasítását. Az eljárási szabályok körében arra hivatkozott, hogy a kifogást tevő a közléstől számított 48 órán belül nem fordult a felpereshez, a kapcsolódó bizonyítékokat az alperes nem ismerte. A panasz előterjesztésére irányadó határidő sem volt megtartva, mert arra csak 6 nap elteltével lett volna lehetősége. Az alperesi határozat egyébként nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§ (1) bekezdésének, nem tartalmazza az ügyintéző nevét, a panaszos mint ügyfél lakóhelyét, az eljárási költségekről való döntést, az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket, a határozat alapjául szolgáló jogszabályhelyeket, illetőleg a hatásköri és illetékességi szabályokat megállapító előírásokat. Az anyagi jogi jogszabálysértés körében előadta, hogy az Rttv. 49.§-ában foglaltak szerint csak akkor marasztalható el a műsorszolgáltató, ha súlyosan sérti meg a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét.

Az alperes a határozati indokokra, illetőleg az eljárás megalapozottságára való hivatkozással a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a riport során a panaszos nem észlelhette a képernyő alján megjelenített inzerteket, tehát ott helyben nem volt módja az azonnali helyreigazításra. Az Rttv. 4.§-a tulajdonképpen gyűjtőfogalom. A perbeli esetben a tényszerű tájékoztatás követelménye sérült az által, hogy a felperes nem a bírósági ítéletnek megfelelő tényeket jelenítette meg.

A felperes eljárásjogi kifogásai is megalapozatlanok voltak. A felperes a műsorszám sugárzását követő egy nappal már felpereshez fordult, és az Rttv. 49.§-ának (3) bekezdése sem értelmezhető oly módon, hogy csak 6 nap elteltével van lehetőség a Panaszbizottsághoz fordulni. A panaszos felpereshez intézett levele

egyébként egyértelmű kifogás volt. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak és bizonyítottanak a felperes azon kifogását, amely szerint irat-betekintési és bizonyítékok megismerésének jogától az alperes megfosztotta volna, illetőleg nem helytálló a Ket. rendelkezéseinek hiányára való utalás, miután a panaszügyi eljárások nem tartoznak a Ket. hatálya alá.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a felperes által hivatkozott körülményeket több tekintetben nem vette figyelembe, és nem adta indokát a mellőzésének. A panaszt el kellett volna utasítani, mert a panaszos nem tartotta be az eljárási szabályokat, sem a határidők, sem a tartalom tekintetében és nem kérte álláspontjának ismertetését, változatlanul hivatkozott a Ket. szabályainak sérelmére. Értékelése szerint ezen álláspontját az elsőfokú ítélet teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

Megismételte azon előadását is, hogy nem következett be a kiegyensúlyozott tájékoztatás súlyos sérelme, így alaptalan az alperesi határozat. Hivatkozott az 1/2007. (I.18.) AB határozatra, melynek következtében a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az a műsorszámában minden egyes álláspontot megjelenítsen.

Az alperes nem tett észrevételt.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az Rttv. 4.§-ának (1) bekezdése szerint a közérdeklődésre számot tartó hazai és külföldi eseményekről, vitatott kérdésekről a tájékoztatásnak sokoldalúnak, tényyszerűnek, időszerűnek, tárgyilagosnak és kiegyensúlyozottnak kell lennie.

A 49.§ (1) bekezdés értelmében, ha a műsorszolgáltató a vételkörzet lakosságát foglalkoztató társadalmi kérdésben egyoldalúan tájékoztat, különösen, ha a vitatott kérdésben egyetlen vagy egyoldalú álláspont megjelenítésére vagy kifejezésére ad lehetőséget, vagy ha egyéb módon súlyosan megsérti a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét, a kifejezésre nem juttatott álláspont képviselője vagy a sérelmet szenvedett (a továbbiakban: kifogást tevő) kifogásával a műsorszolgáltatóhoz fordulhat. A 49.§ (2) bekezdés alapján a kifogást tevő a kifogásolt közlés megjelenésétől számított negyvennyolc órán belül írásban kérheti a műsorszolgáltatótól álláspontjának ismertetését. A 49.§ (3) bekezdése szerint, a műsorszolgáltató a kifogás elfogadásáról vagy elutasításáról, annak kézhezvételétől számított negyvennyolc órán belül dönt. A döntésről a kifogást tevőt haladéktalanul értesíteni kell. A kifogást tevő a döntés közlésétől számított negyvennyolc órán belül - a döntés közlésének elmaradása esetén a kifogásolt vagy sérelmezett megjelenítéstől számított hat napon belül - a kifogásolt műsorszám és a műsorszolgáltató pontos megnevezésével írásban panaszt nyújthat be a Panaszbizottsághoz.

A felperes fellebbezésében hivatkozott eljárásjogi jogi jogsértés körében az alábbiakat állapította meg a Fővárosi Ítéltábla.

A felperes a panaszeljárás során a 2006.10.04-én benyújtott nyilatkozatában a következőkre hivatkozott: „a panaszos meg sem várta, hogy a felperes eleget kíván-e tenni a kérésének, mivel a levele keltezését követő 3. napon már a Panaszbizottsághoz is fordult”. Ezen túlmenően a "panaszos műsorszolgáltatóhoz írt levele nem minősül ... kifogásnak, ... semmilyen kérést nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a műsorszolgáltató az ő álláspontját ismertesse, hanem tartalmilag sajtó-helyreigazítást kér, ami az Rttv-ben ismeretlen, polgári jogi kategória.” A felperes saját előadásából megállapíthatóan tehát ismert volt előtte a kifogás. Így azt az alperesnek semmilyen formában nem kellett újólág a felperes elé tárni, és a felperesnek nem sérült az iratbetekintéshez való joga. A kifogás tartalmi jellemzői alapján az is megállapítható, hogy az, amellet, hogy valóban kért helyreigazítást, az Rttv. 4.§-ának (1) bekezdésére hivatkozással lett előterjesztve. Az abban foglaltakról a felperesnek 48 órán belül dönten i kellett volna.

A panasz előterjesztése során eljárásjogi határidő nem sérült. A műsorszolgáltatónak 48 órán belül dönten i kell a kifogásról, és a kifogást tevő ehhez képest 48 órán belül élhet panasszal. Az Rttv. 49.§-ának harmadik mondata abban az esetben alkalmazható, ha a műsorszolgáltató nem válaszol, amikor is azonban a 6 nap nem határnapot, hanem időtartamot jelöl. Nem sérült jogszabály azzal, hogy a panaszos a felperes döntésére nyitva álló 48 óra eredménytelen leteltét követően a törvényi határidőn belül nyújtotta be a panaszt.

Az Rttv. 48.§-ának (2) bekezdése szerint a Panaszbizottság ügyrendjét és az egyes ügyekben eljáró tanácsok eljárási rendjét - ideértve az eljáró Panaszbizottság tagjának elfoglultság miatti kizárására vonatkozó szabályokat is - a Testület állapítja meg.

Az Ügyrend 2.§-ának (2) bekezdése értelmében a Panaszbizottság a feladatait a Panaszbizottság tagjaiból (a továbbiakban: Tag) álló eljáró tanácsok (a továbbiakban: Tanács) útján látja el. A 10.§ (1) bekezdése szerint a Tanács eljáráására az Rttv. és a jelen Ügyrend, illetve az ezekben nem szabályozott kérdések esetén a Ket. az irányadó.

Az Ügyrend szabályai folytán tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes Ket. 72.§-a (1) bekezdésén nyugvóelőadását azért tekintette megalapozatlannak, mert a panaszeljárásokra nem lennének alkalmazhatók a Ket. szabályai. A felperes hivatkozásai azonban részben alaptalanok - a határozat tartalmazza az alkalmazott jogszabályokat, és ennek folytán, az Rttv. speciális szabályozására tekintettel, a hatásköri és illetékességi szabályokat is, a tények ismertetésével a figyelembe vett, mérlegelt szempontokat, azt, hogy végrehajtható -, részben pedig nem eredményeznek az ügy érdemére kiható eljárási hibát: az ügyintéző nevének elmaradása, a panaszos lakóhelye feltüntetésének hiánya. A média ügyekben speciális eljárási költségek nincsenek, a Ket. 153.§-a szerinti általános költségek pedig nem merültek fel, így azokról dönten i nem is kellett. A Fővárosi Ítéltábla ennek folytán a Ket. 72.§-a (1) bekezdése alapján sem látta megváltoztathatónak az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az anyagi jogi jogsértés körében a Fővárosi Ítélőtábla elsődlegesen az Rttv. 4.§-a (1) bekezdésének és az Rttv. 49.§-a (1) bekezdésének viszonyát vizsgálta. Megállapította, hogy az Rttv. 49.§-ának (1) bekezdése a „kiegyensúlyozott tájékoztatás” fogalmának alkalmazása során a panaszeljárásokat nem leszűkíti az Rttv. 4.§-a (1) bekezdése szerintiek közül az egyik alkotóelemre, hanem azt a tájékoztatásra vonatkozó sokoldalú, tényszerű, időszerű, tárgyilagos és kiegyensúlyozott törvényi követelmények gyűjtő fogalmaként használja.

A felperes azzal, hogy a műsorszámban szöveges formátumban arról tájékoztatta a nézőket, hogy - a szóban hivatkozott, rendőrséggel szemben nyertes peres eljárás ellenére - az egyesület tagjai engedély nélkül ténykedtek és őrizetbe vételükre is sor került, valótlan tény állított. A Fővárosi Ítélőtábla értékelése szerint a személyre vonatkozó ténybeli tévedés olyan „egyéb módon súlyos” jogsértés, amely megalapozza a panasz eljárást. Helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor jogszerűnek értékelte az alperesi határozatot. A felperes fellebbezése ebben a körben sem alapos.

A fellebbezésben hivatkozott 1/2007. (I.18.) AB határozat a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye kapcsán, az egyes álláspontok megjelenítésével kapcsolatban tesz megállapításokat. A panaszos azonban a tényszerű tájékoztatás elvének sérelmét kifogásolta, az alperesi határozat is erre tartalmaz megállapítást. A műsorszám inzertjében megjelenő két mondat és a panaszos által megjelölt Fővárosi Ítélőtábla 1.Pf.20.493/2006/8. számú ítélet összevetése alapján megállapítható, hogy a csoport tagjai nem zavarták meg az izraelita megemlékezést és előállítás mellett nem a csoport tagjait, hanem csak a panaszost tartották fogva: a műsorszámban két alkalommal sérült a tényszerű tájékoztatás követelménye. Ezen tényállás mellett nem alkalmazható az 1/2007. (I.18.) AB határozat. A felperes fellebbezése ez okból sem volt alapos.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes javára másodfokú perköltség nem merült fel, míg a sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2009. évi április hó 8. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül: